

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Streinatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 fill —

OLTEANUL

INSERTIUNI:

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se înapoiază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

REDACTIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47, (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

Apare în fie-care Joi seara, sub
direcția unui comitet de redacție.

ADMINISTRAȚIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47, (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

Industriașii români.

„Bună-starea ma-
terială asigură existen-
ța unui popor“.

De câte-ori nu ni să dă prilejul să auzim, sau să cetim în câte-un jurnal, că aici, bună-oară chiar Făgărașu să fie, cutare industriași român nu află sprijinul publicului român, ce e preferit un strein de nație, limba și legea noastră.

Pentru-ce?

Pentru-că — zice publicul — nu lucră bine, e scump etc.

— Să poate?

Nu ași crede nici-când un atare lucru!

Pentru-ce să fie preferit un străin?

Numai pentru aceia, că are o reclamă mai bună, o firmă mai veche?! Dar oare bună-oară comerciantul acela român, nu își aduce marfa dela aceeași firmă mare, dela care și-o aduce cel străin de neamul nostru?

Oare bietul industriaș român nu își expune manufacturi destul de bune și corăspunzătoare cerințelor publicului, în atelierul său? Aici să vădește o scădere a noastră! Oare n'ar trebui să înțelegem odată, că și noi trăbue, să ne închiegăm șirurile să fim ca o societate și să ne nizuim, sau mai bine zis, să fim obligați a sprijini industria și comerțul fratelui nostru. Și ce să întâmplă cu comerciantul și industriașul român dela oraș? Bietul om, sau e nevoit să deie marfa de tot ieftin, ca să se poată susține — așa apoi nu are nici un izvor de câștig, — sau apoi bancrotează. Ear străinul crește văzând cu ochii. A venit pe aici și-a deschis vr'o boltiță mică, mai târziu o boltă mai mare, ear mai încolo peste vre-o câți-va ani și-a zidit palate, eventual își mai face o filială în vre-o comună mai mare.

Și industriașul român ar face așa. Dar e preferit străinul.

Ar trebui să ne îndreptăm odată scăderile.

Trebue să luăm pildă dela acești străini. Ei pentru ce nu sprijinesc pe un român? Pentru-că poartă în ei

conștiința națională și strigă în gura mare, că să părtinim pe conaționali noștri, să ne organizăm în societăți.

Cunosc un sat săsesc, unde sint aproape numai Sași. Era pe după cules de vii. Am mers să cumpăr vre-o câte-va ferii de must. Și n'a vrut să-mi vândă nici unul, zicându-mi, că până nu să sfătuesc împreună cu popa cum să-l deie, nu vând chiar nimic.

Eată o pildă destul de clară despre solidaritatea străinului. Ei să organizează, să sfătuesc cum să-și vândă marfa. Și n'ar strica dacă acest lucru s'ar practica și la noi români. Ar trebui să ne nizuim din răspuțeri ca să dăm mână de ajutor pentru înaintare industriașului român, să naționalizăm, sau mai bine zis să sprijinim arta națională, ca astfel să ne asigurăm prin bunăstarea economică, industrială — și astfel materială, — existența. Această este o idee, care s'a realizat și dezvoltat foarte mult la Englezi și Germani. Ei să nizuesc și spre perfecționarea continuă a artei lor naționale. La ei dacă un tânăr absoalvă cele patru clase primare și își începe clasele gimnaziale, liceale, tatăl copilului nu să gândește îndată să-l facă popă, avocat, medic, fișcal etc. să gândește și la aceia: bine acum absoalvă bună-oară 4 cl. gimnaziale. Acești opt ani de școală îi sunt de ajuns copilului, deci i-l dau la vre-o meserie și să alege un om harnic din el, un om, care prin munca lui cinstită, își are și starea lui materială bună.

Tot așa fac și mulți tineri absolvenți de opt clase gimnaziale. Să duc ca ucenici prin vre-o fabrică mare, cari sunt preferiți, în loc de 4—5 ani, să primesc cu 2—3 ca ucenic, după terminarea anilor de ucenicie, pleacă în străinătate unde își înmulțește praxa și la urmă își deschide atelier întrun loc potrivit și reentabil.

La noi rar să dă dovadă de atari exemple.

Mai în anii trecuți știm că a fost tinărul Ioan Suci din Șona (com. Făgăraș), absolvent al gimnaziului din loc, a fost zic, ucenic la fabricantul

de mașini de îmblătit, la Rūger din Sibiu. Acum își continuă studiile la tehnică în München.

N'ar trebui să se gândească tinerii noștri tot la carieri, unde își câștiga pânea cu peana — cum zice tinărul nostru, — ci să îmbrățișeze vre-o carieră a industriei, pe care poate cu mult mai ușor își poate câștiga pânea de toate zilele și ași asigura viitorul, punându-se în slujba cinstită a neamului.

Așa fiind una, și noi vom putea înainta.

Câtă marfă română să desface și în piața aceasta, deci trebue să fie vânzătorii consolidați și să nu ne lăsăm ca străinul să ne poarte cum vrea, că să vindem marfa în folosul lui și în pierderea noastră.

Brutarii străini ne vând pânea cu kilogramul, deci și noi să-i dăm grâul cultivat cu ostenelele noastre, zic și noi să-l vindem cu kilogramul. Trebue să arătăm și noi rezistență. Ba ce e mai mult!

Înainte de asta cu vre-o câte-va săptămâni batjocureau marfa desfășurată de femeile române. Eată deci încă un bold eclatant de consolidare, căci ei au lipsă mai ardentă de vânzători.

Numai dacă vom fi uniți întru toate, vom putea să ridicăm industria și comerțul fratelui nostru, numai așa vom putea înmulți averea națională, ear băncile noastre cele multe să sprijinească pe industriași și comercianți, căci aici suntem în cel mai curat ținut românesc și e lucru dureros, să vezi cum să ridică străinul, care umblă numai să te tragă pe sfoară, poate servindu-te cu marfă rea, sau dacă nu, scumpă și cu lucru rău.

Numai astfel, având o conștiință deamă de acest popor, ne va fi asigurată industria și comerțul nostru și vom putea privi încrezători într'un viitor cu mult mai fericit, care ne va asigura existența, ca popor, căci noi ne răzimăm pre puterile proprii, dela străin nu putem spera nimica.

V. C.

6 REPRIVIRE.

„Țara Oltului“ — „Olteanul“.

În toamna anului 1906 ducându-mă la târgul de săptămână ce să ține în Făgărașul nostru, văd în piață scris pe o tablă: „Tipografia și Librăria Poporului“. Dorind ca să aflu despre deschiderea acestei tipografii românești, am intrat în curte și deaci în tipografie, și — spre marea mea bucurie — am făcut cunoștință cu dl Constantin Popp, proprietarul tipografiei, care la întrebarea mea că ce vânt norocos l'a adus prin părțile noastre, mi-a răspuns: „De m'a bătut vre un vânt norocos, știe Dzeu, urma va alege, bade loane, însă tipografia și librăria am deschis-o la îndemnul conducătorilor și fruntașilor Dv., mai eu seamă că întreg comitatul e românesc și în oraș este numai o tipografie și aceia este streină de neamul nostru“.

„Afară de aceia D-nii Dr. Șenchea, Șerban și Vasu, au pus la cale să editeze o foaie numită „Țara Oltului“, care să va tipări tot în tipografia mea. Sper că poporul nostru va sprijini industria română. Te rog spune la vecinii Dtale, cei ce voiesc, să aboneze această foaie, cei cari vin la oraș din când în când și nule dă mâna s'o aboneze, li-să vinde și cu numărul“.

Eu fiind un om cu familie cam numeroasă nu prea dispune de parale, deci nu am putut abona foaia, însă de câte ori dam pe la oraș cumpăram câte-o gazetă, unde aflam multe lucruri. Văzând că este de mare folos

pentru frații plugarii, și mai cu seamă și pentru mine, am făcut ce biede am putut și am abonat'o. Câtva timp a mers bine, dar dela un timp am băgat de seamă, că pe lângă sfaturile și povețe bune să mai strecoară și alte năzbătăi și prostii, cari nu ne aducea nici un folos cetindu-le. Nu pot trece cu vederea una, care la titula „Poporale“ între multele prostii zicea:

Sas bas
Dă cu biciu
Peste nas, etc. etc.

Cetind prostia aceasta mi-a venit în minte: oare ce o fi gândit și dl redactor ăla de o mai pus în gazetă fleacul, sau mai bine zis, bazaconia asta? Crede dumnealui că prostia asta este de folos plugarului român?

Na trecut mult și văd că tot mai rău să prostește foaia noastră. Numai odată văd că nu-mi mai vine, și după un timp de câteva săptămâni mă pomenesc că vine iară, însă de data asta, pe lângă multele prostii ce scria apoi aducea și nește certuri urâte, și pe lângă toate astea o grămadă de greșeli și cuvinte schilăvite. Când, din fugă arunc ochii pe pag. 8-a văd că acolo jos, unde de obicei era scris „Tipografia C. Popp“, acum sta scris „Tipografia lui David Thierfeld“.

Nește nacazuri m'au silit de m'am dus pe la oraș, și după ce le-am colorat cum am putut, am dat fuga și pela Dl. Popp, — cu care mă împrietenisem bine — (cu cine nu este el prieten? Nota Red.) de unde am aflat tristul adevăr că gazeta noastră românească a trecut în tipografie streină spre tipărire, și că lucrătorii români (?)

cu cari să laudă gazeta, că-i are tipografia la dispoziție, nu stiu românește.

Pe drum, când mă întorceam către casă, mă gândeam: Mă! da oare ce treabă o fi asta? Cunosc pe dl avocat și deputatul Șerban, pe dl avocat Vasu, și mai ales pe Dl avocat Șenchea ca mare luptător național, cum de lasă, ca în foaie să scrie dl redactor ăla atâtea prostii și apoi afară de aceia cum de a dat streinului gazeta spre tipărire, ca banul românului să ajungă în punga streinului. Am clătinat din cap și mi-am adus aminte de cuvintele din Sf. Scriptură: „Peirea ta prin tine Israile“, așa și noi ne certăm noi între noi, frate cu frate.

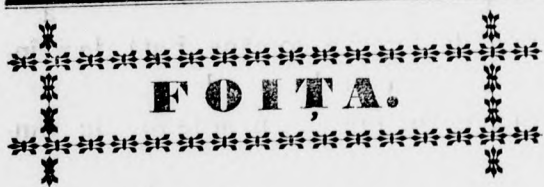
Când am primit altă foaie, am văzut că tare m'am înșelat în ce privește D-nii avocați Șenchea și Vasu, căci Domnialor după trecerea gazetei la strein spre tipărire, a abzis de dreptul de proprietate, fiind că simt românește.

De aci încolo am respins foaia, nu am voit ca să mai cetesc prostiile ce scria dl redactor.

Vine sârbătoarea „Bunavestire“ și cu ea primesc și buna veste că cu ajutorul lui Dzeu, o să apară o nouă foaie românească „Olteanul“.

Odată cu prăznuirea Sf. Invierii a Domnului primesc și foaie mea cea mândră „Olteanul“, fratele nostru povățuitor, după cum îi zice un opincariu și alți mulți vecini de-ai mei plugari.

Și cu drept cuvânt această foaie nu a încetat, număr de număr, a arăta toate slăbiciunile românului nostru. D-l șef redactor dela „Olteanul“ trebuie

Impăcare . . .

Cucernicia zilelor de-odată
Și-a prăpădit zidirea ei măreață,
Ducând cu ea liniștea milostivă
În necuprinsul tainic gol de ceață.

Copilăria 'mi chimă gândul iară,
Să 'mi-l învețe vechea rugăciune;
Și glasul-i e ca sunetul de clopot:
Un glas duios și lin de 'ngropăciune.

Mă 'ndeamnă-o vrajă gingașă și sfântă,
Să me supun chemării n'ncetate
Și să 'mi desfășur valul de pe sufler
Și să 'mi desbrac și haina de păcate.

În ceasul ăsta 'mi preună mintea
Un gând frumos, un gând de pacăință:
Cucernic Doamne! Indură-Te din cieruri
Și-ascultă 'mi rugăciunea de crăință!

luțior.

„Însemnătatea baladei populare“

de învățătorul I. Manițiu-Popa
citită în conferința învățătorilor ținută în
Făgăraș în 8 Octombrie. a. c.

(Urmare).

Prin balade mai totdeauna să povestesc lucruri cari au sfârșit tragic. Ele sunt nește poeme asupra întâmplărilor eroice și asupra faptelor mărețe — fără date sigure — să află în popor ascunse ca niște pietre scumpe*) în unele atât de măestru e ascunsă fantasia precum și în unele colecțiuni au început a fi espuse a să pierde de aceea e o datorie sfântă de ale aduna.

Cele mai multe balade sunt de prin secolul 16, 17 și 18 ca Toma Alimos, Grui Novac etc.

Pe atunci toți oamenii erau urmași și gata de luptă contra dușmanilor țării, iar întorcându-să acasă preamăreau pe cei ce să distingeau.

Baladele ne povestesc despre lucruri istorice-religioase, educative, eroice, iubitoare de neam și moșie și de familie etc.

Și ca să vedem ce însemnătate au 'ele las să urmeze câteva exemple, începând cu cea dela Bolintineanu: „Mama lui Ștefan cel mare“.

Știu că Ștefan după lupta dela „Valea

*) Alecsandri.

Albă“, învins de numărul Turcilor și rănit își caută scăpare în cetatea Neamț, unde bate în poartă și strigă:

„Dar deschideți poarta, turcii mă'nconjur
Vântul suflă rece. . . . ranele mă dor.“

Însă mamă-sa bătrână Elena D-na invinsă de iubirea de țară și eroismul neamului său își calcă durerea inimii de mamă și îi spune acele cuvinte mărețe, care trebuie să fie săpate în inima fie căru român și românce:

„Ce spui tu streine? Ștefan e departe
Brațul său prin taberi, mii de morți înparte
Eu sunt a lui mamă — El e fiul meu,
De ești tu acela, — nu țî-s mamă eu!“

Apoi stând și gândindu-să, că ea 'a asemănat pe viteazul său fiu, cu 'n strein, și că să lapădă de el — par' că îi sângerează inima — însă aducându-și aminte că țara e în mâna Turcilor — să întoarcă și cu o voce eroică îi spune:

Dacă tu ești Ștefan cu adevărat

Și iar ca și când s'ar gândi: îi răspunde, muștrându-l și îmbărbătându-l:

Apoi tu aicea fără biruință
Nu poți ca să întri cu a mea voință,
Dute la ostire, pentru țară mori
Și-ți va fi mormântul cununat cu flori.

că este un om născut, crescut și trăit între românașii noștri plugari, așa de bine le știe slăbiciunile.

Cine a cetit „Relele deprinderi”, și toate cele scrise în articolele prime din „Olteanul” a putut constata că aci să desfășoare ideile unui minți agere și că inima celui ce scrie aceste articole bate tare pentru înaintarea poporului nostru român. Onoare d-lui șef redactor și deși nu-l cunosc, totuși rog pe Dumnezeu să-i dea sănătate și să ajungă ani mulți și fericiți.

Dar ce a mai făcut „Țara Oltului”?

După ce a tot urmat cu certurile cele urâte, ba pusese și ochii răi pe „Olteanul” bătându-și joc de mândra noastră foaie, a început a să încrede în sumeția ei și-și bătea pieptul că „Țara Oltului” o să apară în ciuda tuturor și atunci când nu va mai fi nici o tipografie în Făgăraș.

După cum ziceam, cu certuri proaste, de când ceteai credea că ești la cort, a tot hoinărit până s'a prăpădit.

D-zeu s'o ierte, că ușoară minte a avut!

Dar „Olteanul” nostru ce-a făcut?

Și-a văzut de trebuțe, și amăsurat programul său, a desfășurat în coloanele sale tot ce țaranului nostru i-a lipsit. A arătat slăbiciunile și le-a combătut, arătând cum te poți feri de ele și calea cea bună de urmat.

Combătând „Crășma” și „Procese” și-a căpătat mulți dușmani, ba ajunse bletul „Oltean” — că din cauză că deschide oamenilor ochii cu astfel de povețe — mai să fi expulzat împreună cu tipografia cu tot din oraș.

Însă mulțămită oamenilor de bine cari doresc înaintarea plugarului, toate s'au rezolvat spre binele „Olteanului” nostru.

Tipografia și cu „Olteanul” au prins — cu toate șicanările și neajunsurile ce i s'au făcut de „unii” — tot mai mulți prietini, așa că azi mulțămită lui Dzeu „Olteanul” nostru numără un frumos număr de abonați.

Totuși ar fi de dorit ca câțva mai mulți românași de-ai noștri să între în rândurile abonaților, ca foaia noastră să fie fală Țării Oltului.

Tipografia de asemenea, după ce a avut mult de suferit, din partea oamenilor acelora cărora în primul rând s'a încrezut, bătându'o vântul din piață puțin spre răsărit, a început a da înainte, cu toată concurența ce i-a făcut tipografia streină, care lucra de multe ori și sub preț la români noștri, fiind că voia cu ori ce preț ca tipografia română să dispară. Tipografia română deși modestă la început, a început a lua avânt, mulțămită poporului român, care știe că: „Îi mai aproape cămașa ca cojocul”.

Rând pe rând tipografia română s'a provăzut cu litere moderne așa că este în stare a executa ori ce lucrare cât de delicată.

Frați Români! De câte-ori dați pela oraș, nu ocoliți tipografia românească, ci cercetați-o și cumpărați câte-o cărticică sau o gazetă, căci multe povețe bune găsești într-acele.

Badea Ion.

POVEȚE DE-A UNCHEȘULUI.

Iubite nepoate!

Poate tot aștepti să îți mai trimit din când în când câte-o carte și vezi cu durere că nu-ți mai scriu. Par'că te văd cum mai cărtești din când în când în contra mea și faci din cap.

Nu te supăra nepoate. Uite îți scriu aceasta carte prin foaie, căci noi nu avem la olaltă cine știe ce taine. Știu, că îți vine foaia și ție, deci îți scriu prin foaie.

Tu știi că eu în totdeauna îți dădeam sfaturi bune și te știu, că le pune-ai bine, le întipăreai adânc în minte și ziceai, că's „povețe de-a uncheșului”.

Vezi m'am dus din satul nostru, dar pentru aceea vreau să rămân și pe mai departe ca un bun sfătuitor al tău. Tu ești tinăr. Eu sunt mai în etate. Și omul cu cât e mai bătrân, cu atâta știe mai multe. Și-apoi știi tu și zicala aceea: »trebuesc respectate bătrânețele«. Respectează pe cei bătrâni, cari îți voesc numai binele tău. De curând te-ai căsătorit. Să trăești cu soția-ți credincioasă ție, în pace, liniște și bună armonie.

Acum sunteți ca doi porumbei flăcăreți, ca doi copilași nevinovați, trăiți în simplitatea voastră. Așa să vă petreceți vieța, așteptându-vă cu sufletul liniștit, că v'ați împlinit datorința, ce ați avut-o în lumea aceasta.

De aici înainte tu trebuie să te îngrijești cu luare aminte de traiul zilei de mâne. De aici înainte ești despărțit de tată și mamă și împreună cu soția-ți formezi o familie noauă. Și trebuie să te îngrijești de traiul zilei de mâne, trebuie să-ți asiguri existența în fața ernei vieții. Va veni timpul, când trupul tău nu va mai avea în el puterile tinereții.

Și oare n'ai observat tu lucrul acesta și la animale. Ai văzut albina cum își adună miere pentru iarnă și cum aruncă afară din coșnițe pe trântori, cari vreau să mănânce de-agata. Și ea n'are minte să ju-

Iată că cuvintele acele eroice, îndemnațoare a avut o vrajă asupra lui Ștefan, că și adună ostirea și învinge pe Turci.

Balada aceasta ne pune înainte iubirea de țară, de moșie, ș'apoi pe noi. Vedem că mama lui Ștefan deși bătrână și mângâierea bătrânețelor îi era Ștefan, ca mai bine să lipsește de el decât a-și vedea moșia pustie. — Ea îi spune că: dute și mori pentru țară.

Să analizăm puțin balada: Constantin Brancoveanu:

Constantin Brancoveanu fost Domn al României — după cum știm e dus la Țaligrad (Constantinopol) și după ce i-să confisacă averile toate, atât pe el, cât și pe fiii săi îi amenință cu moartea dacă nu să dă în legea turcească. — D-l însă le spune:

— »Tătarei păgânilor
Dușmani ai creștinilor
Trei coconi de mi-ți tăia
Nu mă las de legea mea
Faceți cu mine ce-ți vrea».

Iacă un domn înaintea morții — și nu să teme. — Legea lui îi de o putere de rezistență, încât să uită cu ochii săi până ce i tae cei doi copii, iar pe când aduc pe al treilea copil — din nou voesc a-l seduce să-și lase legea — crezând că acum

văzându-și cei doi fii morți își va schimba credința, de aceea îi zic:

Brancovene Constantin
Boer vechiu și domn creștin
Trei feciori tu ai avut
Din trei doi tu iai pierdut.
Numia unul Ț'a rămas
Cu zile de vrei să-l las,
Lasă legea creștinească
Și te dă 'n legea turcească.!

El însă îi răspunde sumeț:

Marei bunul D-zău
Creștin bun m'am născut eu
Creștin bun a muri vreau.....

Apoi întorcându-să măestos cătră:

Blândul copilaș

Micul lui de ficioraș... care plângea mângâindu-l, îmbunându-l și îmbărbătându-l îi zicea:

Taci draguță nu mai plânge
Că'n piept inima, mi să frânge...
Taci... și mori în legea ta
Că tu ceriu-i căpăta.

Deși știu că o zicală veche latină ne spune că: „Nimic nu-i mai scump omului, decât copilul său”. — El își jertfește copiii pentru lege — și la moartea lor nu zise altceva decât: „Dne fie voia ta”.

Ne mai spune balada mai departe că

și el a fost — omorât — batjocorit — dar în chinurile morții le spune:

Tătărime liftă rea...
De-ați mânca și carnea mea...
Să știți c'a murit creștin
Brancoveanu Constantin!!

Dacă căutăm să aflăm însemnătatea acestei balade aflăm următoarele: un îndemn și statornicie în credința noastră creștină pe care nu trebuie s'o lăsăm pierzând tot ce avem mai scump — chiar și vieța. — Așa după cum Brancoveanu — sa călcat peste iubirea lui de tată și mai bine a murit decât ași lăsa legea strămoșască.

Balada aceasta transplantă și întărește simțământul național — religios în poporul nostru — și din acestea câți n'au luat exemplul de a-și crește copiii în țăria credinței creștinești!

Prin balada aceasta povestită la vetrele familiare de mamele ce-și torceau firul torsului gândindu-să la firul multelor odrasle ce o încungiurau și ascultau, s'a infiltrat țăria în credință căci zice-să, că: „la vetrele familiare să formează sentimentele și moravurile, cari hotărăsc fericirea unui popor.”

Prin balada aceasta povestită de moșii noștri la palpitarea focului — nepoților și

dece, să vadă că vine iarna, dar D-zeu a sădit în natura ei un îndemn, în urma căruia ea presimte, că să apropie un timp, când ea n'are de unde să-și adune hrană pentru a-și susține plăpânda ei viață.

Acolo e vererita, hârciogul și alte sute și mii de animale, cari își adună mâncare, singura lor avere pentru timp de iarnă. D'apoi omul, care e o ființă cu totul superioară acestui dobitoc, el nu a înțelege rostul său în lume?

Vezi, iubite nepoate, va urma și pentru tine eara vieții, când trudit, ostent de drumul ce l'ai străbătut, vei sta pe loc și nu vei mai avea de unde să-ți aduni nimic, și când cu slabele-ți puteri nu vei mai putea să câștigi nimic pentru tine și copii.

Deci înseamnă-ți bine, să fi cruțător, că ce aduni în tinerețe, să ai la bătrânețe, ca astfel să-ți asiguri viitorul. Tu trebuie să fii de aici înainte capul familiei, tu ai să conduci familia, ai să duci rolul de tată. De tine să fie departe orice patimă. Și tu trăești în sat, nu ești în pădure — deci trăești între oameni.

Dar înseamnă-ți bine zicala din bătrâni: »Spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun că cine ești!». Vezi, în aceasta zicală, iubite nepoate, să află depusă o cerință a unei societăți, care vrea să se formeze, zicala spune, că să îți alegi prietenii, să nu te însoțești cu orice fel de oameni, căci oamenii sunt mulți în lumea aceasta, dar prietenii și s'puțini, chiar foarte puțini. Și multe, multe patimi stăpânesc pe oameni. Tu să îi alegi, cum alegi grâul din neghină!

Patima asta e o pornire spre ruinare a trupului și a sufletului. Patima și-o asemănă cu un bolovan, care pleacă din un vârf de deal și cu cât merge mai în jos cu atât merge mai repede nimicindu-să. Așa e cu patima trupească. Dacă prinde odată rădăcini în trupul tău aceasta buruiiană, spurcată — și nu te îngrijești — dacă odată s'o încuibat — să o delături de cu bună vreme, atunci adio Măgurele, cu greu o mai poți plivi, ba poate nici când. Și fără,

ficiilor grupați în jurul lor, cari îl ascultau ca pre un apostol, s'a altoit în inima lor nedespărțirea iubirei de biserică — lăsându-le cea mai frumoasă moștenire — ținerea neclintită a legii strămoșești. Și parcă le creșteau inima de bucurie, când pe nepoții lor îi auziau pe lângă „Tatăl nostru“: reproducând și ei:

Nu mă las de legea mea
Faceți cu mine ce-ți vrea.

(Va urma).

AMINTIRI!

După patru ani — l'am văzut iară. — Aceiași ochi albaștri, aceiași privire dulce aceiași ținută dreaptă.

Și când l'am văzut — nu am putut face — să nu roșesc — nu am putut pune inimei să nu mi să sbată cu atâta vehemență de păreții peptului meu ferbinte!... Și privirei nu am fost stăpână — să o țin calmă — rece asupra lui. Asupra celui — inger al visului meu de iubire copilărească — Apusă — !...

Eram școlăriță pe a treia clasă civilă din penzionul de fete din B. — Și pe timpul acela — modă era, ca fie care fetiță

să știi, pe nesimțite, pe neobservate te trezești, iubite nepoate, că trupul ți e ruinat, stai pe pragul morții, viitorul de aur, ce ți l'ai propus poate, ți-e nimic. Și a cui e toată vina? În primul rând e a ta, și după aceea a acelora, cari ți-au dat sfaturi, pilde rele și în a căror societate rea ai petrecut. Vina ta e, că te-ai amestecat în țărățele acelea.

Și atunci va fi târziu de a te reculege!

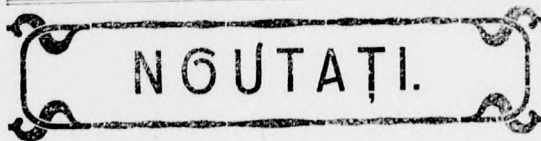
Vei privi trist și cu inima măhnită îți vei căii zilele vieții, că ai trecut prin lumea aceasta nepăsător, trăind în desfrâu, în patimi, în societatea celor răi, lăsând în urma ta numai amărăciune și întristare. Îți voi scrie deci, iubite nepoate, în o altă carte despre acești oameni pătimiși, de cari trebuie să te păzești, să stai tu departe, căci tu ești încă tinăr, și dacă faci ceva rău, fiind tu ușuratic, nu-ți dai seamă.

Însamnă-ți bine ceea ce ți le scriu, ca așa să-ți formezi tu cartea vieții, în care să îți scrii faptele tale bune și că ți-ai împlinit cu conștiință datorințele ce le-ai avut față de oricine. — D-zău să vă ajute!

Vă dorește tot bine

unchiul vostru

Neculae.

— **Metropolitul Mețianu conzilier intim.** Majestatea Sa a numit pe mitropolitul Ioan Mețianu conzilier intim. »Tr.«

— **Himen.** D-l *Neculae Leon Vasu* învățător și domnișoara *Susana N. Grovu*, nepoata d-nului paroh Trandafir Dragomir, s'au serbat cununia lor, în 14/27 Nov. în biserică gr. or. din Arpașul inferior. — Felicitările noastre.

— **Nou membru pe viață** s'a înscris la „Societatea pentru fond de teatru român, plătind 100 cor. dl *Ioan Hanciu*, comensant originar din Săliște. Trăiască!

— **Mandatul deputatului Dr. Șerban.** Luni s'a ținut în Budapesta, la comisiunea de verificare, petrectarea pentru invalidarea mandatului deputatului Dr. N. Șerban. Să anunță că petrectarea s'a amânat pe 7 Martie 1911.

— **Membri pe viață** cu taxa de 50 cor. solvită, s'a înscris la „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“, președintele ei d-l Victor Tordășianu.

— **O nouă donațiune a d-lui V. Stroescu.** Dl Vasile Stroescu a dăruit zece mii de coroane pentru înființarea bibliotecii studentești din Cluj.

— **O comoară desgropată.** Dl Iosif Popovici, profesorul fără plată, dar cu știință, dela universitatea din Budapesta — a descoperit la Muzeul național din Budapesta un Exemplar complet din Sfânta Evanghelie, tipărită românește de diaconul Coresi la Brașov în anul 1560—1561, adevărat acum 350 de ani. Exemplarul acesta a fost dăruit Muzeului, de mănăstirea greco-cat. Csernek de lângă Muncaciu. Pe una din foi să află scris cu mâna: »Eu Român am însemnat aceste soroci fiind arșițuit în mănăstirea Muncaciului, al doilea an 1834 Preot românesc«.

— **Terminul ultim pentru bancnotele de o mie de florini.** Banca austro-ungară mai primește spre plătire bancnotele de o mie de florini, purtând data de 1 Maiu 1880, numai până la 31 Decembrie 1910. După acest termen bancnotele amintite își pierd valoarea.

— **A 19-a Insoțire de credite Raiffeisen în comitatul Sibiu.** Tribunalul din Sibiu, aprobând statutele insoțirii de credit sâtești sistem Raiffeisen, înființate în comuna Săsăuși, acestea își începe zilele proxime activitatea binefăcătoare. Aceasta este a 19-a insoțire de credit sâtească sistem Raiffaisen în comitatul Sibiu.

— **Mulțumiri.** D-l M. Popescu învățătorul școlii din comuna Șotriile (Prahova) ne comunică că nobilul Principe Dimitrie B. Știrbey, proprietarul moșiei Șotriile, a

ce călca pragul internatului, în timpul cel mai scurt să dec la iveală simpatia cei poartă cutărui, sau cutărui Dn. licean...

(Dșoarele de pe a patra... alegeau deja... în reverenți) ca apoi să ne putem vegsa (secira) reciproc... un secir plăcut... care parcă negidilea când ne aminteam de «Ei» — ...

Când m'am despărțit de tata, am rămas cu privirea percutată în urma lui... O statuă vie cu ochi plini de lacrimi. — Eram atât de streină — ...

Eram o copilă slăbuță și anemică, de vreo doi ani de zile și mai mult de aceea m'o adus tata în B. ca să schimb aer și să mă distrag în societatea fetelor educate românește — ...

Recunosc însă că eram tare timidă și făcută — atât de neasociabilă, că în primele săptămâni nu am făcut cunoștință mai strânsă... cu nici o colegă conform legilor internatului...

Mă tolăneam pe lavița de sub gasterani și mă amuzam rupând frunzele verzi și mari — cu dinți, privind zănatice spre ceriu — unde să alungau norișorii alburii sau strângându-mi năframa cea de lână pe lângă mine, cu pași molatici — pendelete traversam tăcută și singuratică — cărările

de sub umbra acăților plini de flori... cari răspândeau un miros plăcut și dulce numărându-mi pașii și întinzind mâna după petalele cari se scuturau albe ca fulgii de zăpadă!...

De avea însă vreo fată trandetă de ami pune întrebări sau de a mă compatimi — eram gata să plâng o zi întreagă — dar norocul acela l'am avut însă că toate imi dau pace — și nu să ocupa nime cu acea Clandină slabă — nervoasă și cu buzele albe. —

Incetul însă cu incetul mă păresea imensul dor de mama.

Seara după oara oficioasă de silecțiu — aveam o voie nemai pomenită la mine — de un veac întreg...

O voie să fac cele mai mari comedii. M'am supt pe masă și bătând cu piciorul în ea am strigat — : Tăcere — Tăcere am să cânt!!... —

Ceva de pela noi... doina mea favorită!...

Și când de odată — nu să mai mișcă nimic în jurul meu, când privirea celor 70 de părechi de ochi stau ațintiți spre mine — miam simțit în inimă un fior cald, un fulger de mândrie mi-a săgetat ochii — și fața aceea albaie pe care o priveam cu atâta jale în mica mea oglindă de toaletă,

dăruit cărți la 48 elevi în valoare de 45 lei și încă la 26 Octombrie, ziua sa onomastică, a chemat la palatul din Voila (România), toți elevii școlii în Nr. de 90, sub conducerea învățătorului, cărora le-a dăruit haine în valoare de 10 lei de fiecare elev și în total pentru suma de 900 lei.

După aceasta le-a dat mâncare la palat, însuși învățătorul școlii a primit și primește ajutoare.

Faptele arătate merită toată atențiunea și întreaga țară să cunoască dragostea ce principele Dimitrie B. Știrbey are pentru tineretul țării.

— **Papa a dat o circulară** prin care oprește pe preoții catolici de a face speculațiuni comerciale, fie direct, fie prin mijlocirea unor oameni interpuși. Excepțiune se face numai cu acei preoți, cari sunt în fruntea instituțiilor financiare, cari urmăresc scopuri filantropice.

— **Pentru tinărul fotograf-pictor Ilie Chibu.** Maria Joandrea din Sibiu, poarta Tunului Nr. 100, dăruiește 20 cor. pentru acoperirea cheltuielilor de susținere a tinărului pictor-fotograf Ilie Chidu, actualul elev al unei școli de specialitate din Viena. Suma aceasta a primit-o donatoarea ca dar dela o muieră din Turnișor, — ofensătoarea ei, — fiindcă a eretat-o să nu fie pedepsită.

— **Spargere în localul unei poște.** Din Zărnești se anunță că Luni în 28 Nov. noaptea niște tâlhari au smuls griașul dela ferestri și au intrat în localul poștei. Aci au cotrobăit prin toate colțurile și negăsind nimic de furat au loat casa de fier și au dus-o cu ei. Într-ânsa erau închise suma de 300 cor. numerar și efecte în valoare de 1200 corane. Tot aci mai avea și șeful de poșta giuvaere în valoare de 400 coroane. Autoritățile au făcut o anchetă minuțioasă, casa sau aflat în pădure, mărcile poștale au fost aruncate în șanț, și sa nimic de ploaie, pe urma unei ulcele ce ținea în casă pentru banii mărunți; care sau aflat la făptuitorii din Bran, sunt deținuți la judecătoria din Zărnești.

mi-o simțeam caldă, ferbinte. — Și în focată fiind mi-o închipuiam tare roșie — culoarea ce-mi părea cea mai frumoasă pe vremea aceia...

Ei bine — și dacă cu un simplu cuvânt am putut să atrag atențiunea... tot cu atâta ușurință îmi va succeda să cuceresc simpatia întregului Internat...

Și mi-am început activitatea...

Să vă spun însă fetelor! Eu când îmi cântam cântarea mea acasă, mă suiam pe vârful șurii, de teama mamei, ce-și scutura nuiaua... când mă auzea că zile 'ntregi hoream pe o coardă, tot pe aceea și pe aceea, și cu un așa sopran ascuțit... de te junghia în inimă... și te mânca urechile!

Asta le-am spus-o ca un fel de reclam, la cântecul, cu care aveam să mă produc pe vârful mesei!...

Unele mai obraznice și mai puțin iubitoare de artă...

Apresându-și capetele de olaltă, infundându-se de răs îmi strigă:

Claudina! Da începi odată — pe „Dina dina Neculae, — că țoi da o pițulăe!...

— Căci vezi, e publicul impacient!

(Va urma).

— **Necrolog.** Subscriși cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoșcuților, că prea iubitul nostru soț, tată, fiu, nepot și cumnat **Ioan Peia**, comerciant, după lungi și grele suferințe fiind împărțit cu sfințele Taine, a încetat din viață, Joi în 8 Dec. st. n. a. c. la oarele 6 d. am. în etate de 37 ani, și al 15-lea an al fericitei căsătorii, lăsându-și în urmă nemângăiata mamă, soție și fii.

Rămășițele pământești al scumpului nostru defunct se vor ridica din casele proprii piața Cetății Nr. 47 și se vor conduce spre vecinica odihnă, Duminecă în 11 Decembrie a. c. st. n. la oarele 2 p. m. în cimiteriul comun din loc.

Făgăraș, în 9 Decembrie 1910.

Lucreția Peia n. Foltuțiu ca soție, **Romulus** și **Aurel** ca fii, vād. **Paraschiva Peia** ca mamă, **Cornel Foltuțiu**, preot gror., **Augustin Foltuțiu**, cu soția, **Maria Coșma** n. Foltuțiu, cu soțu, **Nicolae Foltuțiu**, cu soția, **Mihai Foltuțiu**, cumnați și cumnată, **Petru Roșca** cu soția **Maria** ca unchiu, **Maria Almașau** n. **Roșca**, cu soțul, ca verișoară.

— **»Jefuirea« dela Buștenari — o inscenare.** Din Câmpina se comunică amănunte senzaționale despre jefuirea poștei din Buștenari. Ancheta a constat că »jefuirea« a fost inscenată de însuși dirigințele poștei, **Cavia**, care a și fost arestat. Iată amănuntele:

Cu toate cercetările făcute, timp de 3 zile, de către dl procuror **Paunescu**, nu se putuse da de urma tâlharilor. Dl procuror a fost ajutat în cercetările d-sale de dl căpitan, de jandarmi **Țuileanu**, și de dl **Petrescu**, șeful poliției din Câmpina, având și o mulțime de agenți secreți.

Aseară dl procuror **Paunescu**, a plecat la Ploiești împreună cu dl **Periețianu**, inspector poștal, care s'a reântors la București. Au revenit împreună cu domnul **Creșanu**, judele instructor al parchetului de prahova.

Imediat ce au sosit la Câmpina au descis la dl **Costache Teodorescu**, comerciant și socrul dlui **C. Cavia**, dirigințele poștei din Buștenari. Aci ma gistații au făcut o perchiziție, Apoi au plecat spre Buștenari luând cu dânsii și pe dl **Costache Teodorescu**, spre acontinua cercetările cari, de astădată, luaseră altă direcțiune.

Bănueli grave cădeau asupra dlui **Cavia**, de care se credea c'a simulat jefuirea spre a putea ascunde o lipsă de bani ce-o avea în casa oficiului. Ajungând la Buștenari, magistații au descins la locuința dlui **Cavia**, unde au început cercetările căutând să facă pe cel bănuț să mărturisească. Totodată s'a făcut o perchiziție minuțioasă.

S'a găsit revolverul cu care dl **Cavia** pretindea ca fost amenințat și un inel pe care susținuse că îl luase tâlhari.

În cele din urmă, dl **Cavia** a mărturisit că toată jefuirea a fost o inscenare a d-sale, spre a putea acoperi o lipsă de 4646 lei ce o avea în casa oficiului, lipsă pe care o ascundea la toate inspecțiunile, falsificând situația mandatelor poștale.

Soții **Cavia** au fost arestați și puși sub pază. Se continuă cercetările spre a se putea găsi grupurile furate, și de cari se crede c'au fost ascunse.

— **O sărbare a copiilor.** Revista ilustrată pentru copii „Fluerașul” de sub direcția d-lui institutor **Florian Cristescu** a dat Duminecă la 21 Noembrie în sala Ate-neului Român o mare serbare a copiilor.

Serbarea a fost dată sub înaltul patronaj al A. S. R. Principele **Nicolae** cu un program foarte bogat și variat. Cu cântece la piano, cântece executate cu vioara, recitări, jocuri naționale, coruri școlare precum și două mici pieze de teatru. Toate acestea au fost executate numai de copii.

— **Mari inundații în Franța.** Se semnaleză o urcare generală a nivelului fluviilor. Circulația trenurilor a fost întreruptă din cauza inundațiilor între Angers și Nantes.

— **Vindecarea epilepsiei.** Medicul **Dr. Lion** din Petersburg, a inventat un ser, cu care se poate vindeca epilepsia. Precum spune, a reușit să vindece 100 de cazuri. Numirea serului este »Arzeno-cerebrin«. Cura decurge o săptămână.

— **Foamete groaznică în China.** Se anunță, că mare foamete bântue în regiunea septentrională a provinciei Anhuț din China. La trei milioane de oameni le lipsește cu desăvârșire pâinea de toate zilele.

— **Medic român în Cluj.** La redacția foaiei noastre să trimită următorul aviz: — Am onoare a Vă aduce la cunoștință, că — după o praxă mai îndelungată la clinicele din Cluj, Budapesta și Viena — m'am stabilit în Cluj — Kolozsvár, strada **Ferencz József** nr. 6, (lângă teatrul »Urania«) unde ordinez între oarele 8 — 10 a. m.; 3 — 5. p. m. — Cu toată stima: **Dr. B. Basiota**, medic specialist în morb. femeiești. — NB. Celor din provincie, cari doresc să cercezeze clinicele din Cluj sau să consulteze vr'un profesor de specialitate dela clinicele din loc, le dau îndrumările de lipsă.

— Atragem atențiunea cetitorilor foaiei asupra anunțului Fraților **Péterfi** de pe pag. 8.

EDITOR-PROPRIETAR și REDACTOR RESP.
CONSTANTIN PGGP.

APEL!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. T. publicului, că însoțirea economică-comercială „Mugurul” în sensul acesta a luat măsuri pentru a se putea lipsi de agenți generali în afacerile cu altoi de viță, de oarece acești agenți, răul fost necesar până acum, cari costă mult și suntem siliți a le da proviziunile din ce în ce mai mari, — în detrimentul clientelei fiind siliți a urca în măsură proviziunilor și prețul produselor pepineriilor noastre, pot fi ușor înlocuiți prin inteligenții noștri dela sate, dându-le acestora ocaziune de câștig frumos, fără de a avea osteneală mare în schimb.

Cu acest prilej ne luăm voe a ruga pe toți Domnii preoți, învățători, comercianți români etc., din ținuturile replantate cu vii altoite, de a lua înșiși în mână conscrierea de comande pentru procurarea de altoi.

Însoțirea plătește fiecărui agent comunal (preot, învățător, comerciant, jude comunal), care însinue comande în masă, după efectuarea în regulă a acestor comande 6% proviziune din valoarea brută a comandelor — în bani sau la dorință în altoi de vie.

Tot aceaș proviziune o plătim și pentru mijlocirea comandelor de să-

mânțuri pentru sezonul de primăvară 1911.

Informațiuni detaliate precum și listă de prețuri eventual cărți pentru conscrierea de comande trimitem la cerere gratis și franco.

Cu toată stima

„MUGURUL“

însoțire economică-comercială

Ellisabetopole (Erzsébetváros.)

(Kisküküllő vármegye.)

DE VÂNZARE!

Casa din strada Brașovului Nr. 30. pentru o familie, cu grădină de pomi bine aranjată și de legumi, să vinde din mână liberă. — Deslușiri se pot lua în strada Apaffy Nr. 25.

3-3

Uleiul pentru urechi

a lui **Dr. G. Schmidt**, medic legist și militar, vindecă repede și perfect asurzencia cronică, durere de urechi, văjăitul și alte boale de urechi și în cazuri învechite. — O sticlă costă 4 cor. și să poate căpăta la farmacia: **Grósz Nagy Fereucz**, gyógyszerész, Debreczen, Kossuth-utca 8.

A apărut „Călinarul Poporului“.

Care este cel mai bun și mai ieftin Călinar?

„Călinarul Poporului“!

— care apare de 26 de ani și cuprinde aproape 200 de pagini — îți va răspunde ori și cine, care a citit „Călinarul Poporului“. Asta a fost și în trecut dar cu atât mai mult în acest an.

Dovezile sunt următoarele:

„Călinarul Poporului“ spune, — pe lângă însemnarea exactă a sărbătorilor de peste an, — cum va fi vremea în anul 1911, după Călinarul de 140 ani; apoi toate cele de lipsă despre poșta, telegraf, ștampile etc., precum și numele tuturor bărbaților noștri cari stau în fruntea Conzistoarelor române gr.-or. și gr.-cat. După aceea urmează date despre școalele noastre populare, despre gimnaziile, pedagogii, teologii, școalele de fete, cum și numele și locul unde se află reuniuni culturale, reuniuni de femei, reuniuni de cântări, reuniuni de meseriași, reuniuni de binefaceri, reuniuni de agricultură, însoțiri de credit etc. etc. La toate aceste reuniuni e pus și numele tuturor conducătorilor lor.

Târgurile sunt foarte bine cotrolate

și întocmite — altcum ca în anii trecuți — atât după luni cât și după ordinea alfabetică a comunelor.

După acestea urmează: **Partea Literară** care cuprinde o sumedenie de articole de tot felul, dintre cari amintim următoarele:

„Cântecul muncii“, poezie de Octavian Goga.

„Om de potcă“, novelă de Ioan Agârbiceanu.

„Cătania Tiganului“, anecdotă de Teodor A. Bogdan.

Un articol despre iubileul de astă-văară al Impăratului și Regelui nostru **Francisc Josif I.**, (cu chipul împăratului).

Poezii din popor, adunate de prin diferite comune.

Borta vântului, povestire de M. Eminescu.

Dela Sibiu spre Râmnic, un articol cu multe ilustrații din Sibiu și jur.

Povestea ursului și a porcului, poveste de I. Dragoslav.

Un articol despre **Biörnstjerne Björnson**, (cu chipul lui), mare învățat din țara Norvegiei, care a scris mult bine despre Români.

Românii și moartea lui Dr. Lueger, primarul Vienei (cu 2 chipuri: al lui Lueger și țărani care au fost la Viena).

Cântece voinicești, culese de E. G. din: Porumbacu de jos, Ocna-Sibiiului etc.

Di Nicolae Iorga și partidul naționalist din România (Cu chipul marelui nostru învățat din România).

Un articol despre **portul românesc**. (Cu multe chipuri din Săliște, Râșinari, Poiana, apoi rom. din Basarabia, Macedonia etc.)

Mai multe **poezii de Haralamb Călâmăr**: Drept egal, Fete-lor, Invidie, Durerea mea.

Mai la urmă, anecdotă de **Speranță**. — De ce sunt unii cameni albi, unii bruneți și alții negri de tot?

După acestea urmează un articol despre **Aurel Vlaicu**, aviatorul nostru renumit cu mașina lui de zburat. (Acest articol e ilustrat cu mai multe chipuri foarte frumoase între cari: portretul lui, mașina de zburat, mașina cum se vede în aer la diferite înălțimi etc.).

De mare valoare pentru ori-cine este articolul:

Execuția asupra averilor mișcătoare, scris anume pentru

înțelesul poporului, de **Dr. Alexandru Vasilie**, un avocat din Sibiu, bine cunoscut în tot jurul Sibiiului.

Acest articol cuprinde între altele următoarele: Timpul efectuării execuției, Sistarea execuției, Obiectele deținute de altul, Execuția contra soției, Obiectele cari nici odată nu se pot cuprinde, Urmările execuției, dreptul de zălog, Excindere, Licitația. Cu toate lămuririle vechi și legea nouă de acum doi ani.

Acest articol singur e vrednic atât cât prețul călinarului. Cine nu va avea în viață lipsă a ști aceste lucruri pentru el sau un neam ori prietin al lui? E lipsă a ști toate acestea atât cel ce i-se face o execuție cât și acela care cere execuția contra cuiva. Astfel că acest călinar are valoare pentru toți anii viitori.

Un articol frumos și interesant se află scris despre **Vasile Stroescu** marele binefăcător al neamului nostru, sufletul nobil care a dăruit neamului atâtea sute de mii coroane. (Articolul e însoțit de fotografia marelui mecenat.)

Urmează apoi un articol despre răposatul **Ioan Russu Șirianu** (cu chipul lui), care a înființat „Călinarul Poporului“ și „Foaia Poporului.“

Iar după acestea se începe **Răvașul anului**, care încă se întinde pe o sumedenie de pagini, cuprinzând: toate lucrurile mai de căpetenie petrecute peste an, cum au fost **alegerile și lupta noastră națională** etc. Iar dintre lucrurile petrecute în streinătate amintim **Revoluția din Portugalia** cu mai multe chipuri între cari: **Regele Manuel, atacarea palatului, orașul Lisabona, miliția cu tunurile cum trec pe partea poporului**, etc. **Aceste chipuri nu le are nici un călinar.**

„Călinarul Poporului“ cuprinde cu totul peste 40 de chipuri!

Faimoșii **Mangra, Slavici și Brote**, cari au părăsit pe frunțașii poporului nostru și s'au dat în brațele Ungurilor, încă își iau partea lor. Un renumit desemnător român le-a pus pe hârtie chipurile lor în felul cum au umblat după groful Tisza, ca să facă împăcarea, adică o căpătuială bună pe sama lor. Aceste ilustrații satirice și de tot hazul sunt foarte interesante, cum sunt prinse de pictorul nostru. Afară de acestea mai sunt o seamă de alte chipuri.

Se caută comercianți și alte persoane potrivite, cari ar dori să vândă „Călinarul Poporului“.

Toate comanda sunt a se adresa la:

Administrația „Foaia Poporului“
în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul Călinarului.

Deși cuprinsul călinarului este cu mult mai bogat ca în trecut, prețul lui este același, de 20 cruceri (40 fil.), iar pentru trimiterea pe poșta este a se socoti deosebit 5 fileri pentru un exemplar.

Cine comandă cel puțin 20 exemplare și le plătește înainte cu câte 20 cruceri bucata, mai capătă două călindare pe deasupra și se trimit toate acasă plătite de poșta.

Acei care cumpără 25—50 exemplare le capătă cu 14 cr. (28 fil.), dela 50 bucăți în sus cu 12 cr. (24 fil.), unul dar trebuie să plătească și poșta la primire.

Bani trebuie trimiși totdeauna înainte. Numai comanda dela 30 exemplare în sus se trimite și cu rambursă, adică să se plătească la scoaterea dela poșta. Mai puțin de 30 exemplare nu se pot trimite neplătite înainte, din cauză că atunci vine prea scumpă poșta.

Tuturor acelora, cari merg sau să reîntorc compatriotului nostru oltean, a domnului

din România li-să recomandă **ZARAFIA**
— Dumitru Popp din Brașov. —

Trimiteți băieți la cursul
practic de altoit!

„MUGURUL”

însoțire economică-comercială,
ELISABETOPÖLE (Erzsébetváros) Kisküküllőme.

!!! Altoi de viie !!!

✦ *Calitate distinsă* ✦
pe lângă prețurile cele mai
moderate, soiuri de VIN
și de masă, VIȚĂ ameri-
cană cu și fără rădăcini,
OCHIURI de altoit, viță
europeană cu rădăcină.

Să află de vânzare

la

Insoțirea econ.-comercială
„MUGURUL”

ELISABETOPÖLE (Erzsébetváros) Kisküküllő
vármegye.

Material disponibil în altoi peste

de două (?) milioane.

Școalele de altoi nu au fost atacate de prenosporă.

Altoi desvoltați la perfecțiune.

La cumpărări pre credit cele mai ușoare condiții
plătire pe 10 ani cu 7%.

La cerere preț curent și instrucțiuni gratis și franco.

Insoțirea primește elevi gratis pentru învățarea
altoitului și manipularea școalei de altoi.

Români! Trimiteți băieți la
cursul practic de altoit!!!

INSTALAȚIUNE CU ABUR.

Prima văpsitorie de stofe și torturi cu abur.

Văd. WILHELM ENGEL

Făgăraș, ulița Apor, Nr. 18, (aproape de Magistrat).

Aduc la cunoștința On. public din loc și dela
sate, că după cerințele timpului modern de azi mi-
am aranjat din nou un **Atelier de văpsit,**
de curățit, de spălat și călcat (glanțuit) cu tot-
feliul de mașini și cu o

Instalațiune chimică mânată cu abur.

Sunt în plăcută poziție de a primi pentru văpsit
în toate colorile cerute, pentru curățit, călcat etc.
tot felii de haine, ștofe, mătăsarii, ștofe de pânură,
pânzării, țesături, cătrinte, torturi, arniecieri și tot fe-
liul ce cade în sfera branșei acesteia.

Diferite tipare pe pânză cu olei.

Serviciu prompt *Cu prețuri ieftine.*

Rog On. public de a-mi da tot sprijinul și în
viitor cu toată încrederea, ca și până acum, și mă
voi sili, ca cu aranjarea din nou a instalațiunei cu
abur, să fie pe deplin mulțumit.

Cu toată stima

JULIA ENGEL.

Făgăraș, ulița Apor, nr. 18 (lângă Magistrat).

La tipografia dlui C. Popp în Făgăraș
să află de vânzare cu prețuri originale:

CALINDARE pre anul 1911.

Fratii GINGOLD, Brasov

Strada Hirscher Nr. 4.

Recomandă On. public bine asortata și marea
Prăvălie de coloniale, fructe sudice,
zarzavaturi, poame și struguri.

— Fabrică de Conserve de pește. —

Pește proaspăt. **DEPOU** de pește sărat,
în en gros și en detail.

Cu prețurile cele mai ieftine.

Comandele primite se efectuează prompt cu
poșta și cu gara, zilnic.

NB. Prețuri curente la cerere să trimit gratis.

S'a aflat!

STÎRPIREA CLOȚANILOR

S'a aflat!

După atâtea încercări și experiență ce sau
făcut până acum în străinătate și sau publicat
în toate foile interne și esterne, cari remedii nu
s'a dovedit cu deplin succes, acum de prezent
numai remediu lui Beer e cel mai bun
mijloc pentru

stîrpirea Cloțanilor și a Șoarecilor,

care s'a dovedit ca cel mai bun pentru stîrpirea
totală a Cloțanilor și a Șoarecilor.

Să află de vânzare la subscribul invintator
în pachete cu prețul de 2 cor. și 5 cor. și să
expedează francate și libere de porto.

Explicarea folosinței să află în cutie.

Cei ce voiesc a scăpa de lighioanele pă-
gubitoare și stricăcioase să se adreseze la in-
ventatorul

Ștefan Beer,

măstru-butnariu

Brașov, strada Neagră nr. 16.

7-12

IOAN N. BIDU

COMERCIANT,

Engroist de pește sărat,
BRAȘOV, strada cetăți (Vâr-utca) nr. 40.

Cel-ce voiesc a se ocupa cu vânzare de
pește sărat, se caute, sau să se adreseze la re-
cunoscuta firmă solidă și veche, care recoman-
dă marele și bine asortatul său

DEPOSIT DE PEȘTE SĂRAT,
cu totfeliul de pescărie, măsline, icre negre
și roșii, roșcove, stafide, smochine, herinje,
ruși, sardinii, pește afumat ș. a.

Firmă veche și solidă. Serviciu prompt.

Prețuri ieftine.

ANUNCIURI, INSERAȚIUNI și RECLAME

se primesc cu prețuri reduse la administrația
foaiei „Olteanul” în Făgăraș la tipografia C. Pop.

Telefon interurban Nr. 28.

Telefon interurban Nr. 28.

!! Se spriginim industria locală !!

Cu toată onoarea aducem la cunoștința m. On. public din oraș și din comitat că ~~am~~ **inceput FABRICAREA MOBILELOR** la noi, și se pot căpăta de tot gata

MOBILE

complete pentru odăi de dormit, pentru prânzătoriu, din lemn îndesat (masiv) din stejar, prun, fag, și cu oglindă, cu marmură se află dela 540 cor. în sus, din care ținem gata tot de-auna

o Esposiție de Mobile

în Atelierul din ulița Bruchental, (fost edificiul bancii „Furnica“).

Ne rugăm a ne sprigini cu toată încrederea, asigurând pe m. On. public despre cel mai solid și prompt serviciu.

Cu toată stima

FRĂȚII PÉTERFFY și SOȚII,

tâmplari de mobile și de edificii.

Se spriginim industria locală!

!! Se spriginim industria din patrie !!

!! Se spriginim industria din patrie !!